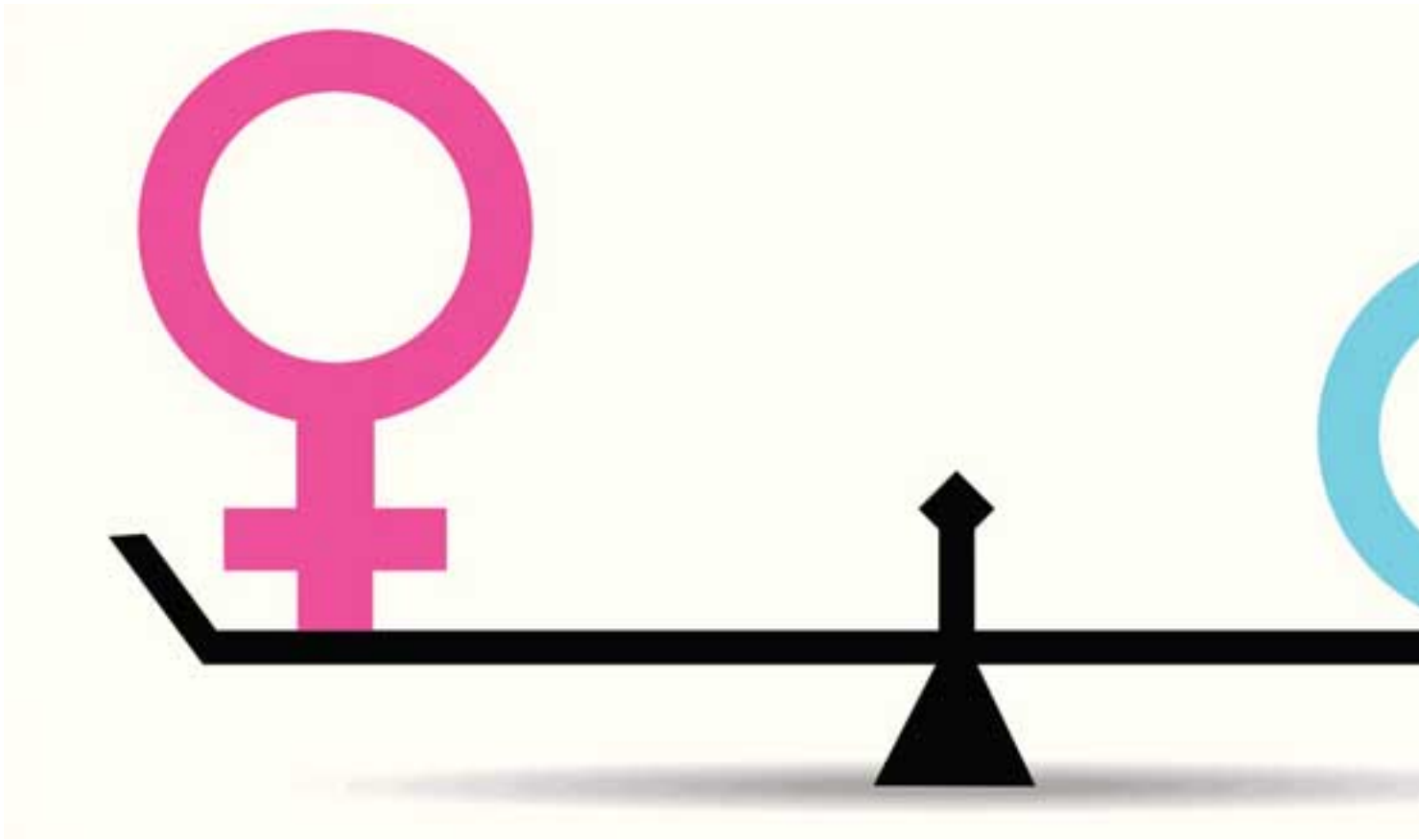
Είναι κάποιες ειδήσεις που φανερώ νουν τόσο την επιθυμία του κοινού να φιλονικήσει, όσο και το ρηχό του πρώ ην λειτουργήματος της δημοσιογραφίας. Τούτες οι συμπεριφορές, μπορεί να έχουν ως αντικείμενο θέματα τα οποία θεωρούνται σοβαρά, όπως π.χ. η εκκρεμούσα επί δεκαετίες ονομασία μιας όμορης χώ ρας, ή θέματα τριτευούσης σημασίας όπως η άποψη Γάλλου τινός συγγραφέως περί των προτιμήσεων του για το γυναικείο φύλο.

Ομολογώ ότι αγνοούσα παντελώς την ύπαρξη του Γαλάτου λογοτέχνου Γιαν Μουά (Yann Moix), όπως και του έργου του, ο οποίος έγινε όλως εσχάτως στόχος πολλαπλών επιθέσεων. Ο εν λόγω λοιπόν δήλωσε ότι: *«Ελάτε τώρα, ας μην υπερβάλλουμε. Αυτό δεν είναι πιθανό! Είναι υπερβολικά μεγάλες. Προτιμώ τα σώματα των νεαρών γυναικών, αυτό είναι όλο. Το σώμα μιας 25χρονης είναι εξαιρετικό. Το σώμα μιας 50χρονης δεν είναι καθόλου εξαιρετικό».*

Αυτή η άποψη, που δημοσιεύτηκε στο διεθνούς φήμης γυναικείο περιοδικό Marie Claire, χαρ ακτηρίστηκε κακεντρεχής και
ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών. Ο 50άρης και κάτι ψιλά συγγραφεύς, απέχων από τον χαρακτηρισμό ως "κούκλος", εγνώρισε την μήνιν των Γαλλίδων οι οποίες του επιτέθηκαν με σφοδρότητα και ανάλογες κατηγορίες.

Η πρώην σύντροφος του τέως προέδρου της Γαλλίας, Φρανσουά Ολάντ, η Βαλερί Τριερβελέρ δεν δίστασε να του προτάξει τα στήθη της, ενώ άλλη 50άρα ανέβασε στα μέσα κοινωνικής διαδικτύωσης φωτογραφία εικονίζουσα τους γυμνούς, όντως σφριγηλούς και αψεγάδιαστους γλουτούς της, συντείνοντας τη σύγχυση, στην ταπεινότητα μου, περί του τι είναι και πως δημιουργείται ή εκφράζεται ο σεξισμός.

Υπήρξαν και ημεδαπές αντιδράσεις με την δήλωση μητέρας δυο τέκνων εκτός γάμου, μέλος των Proud Seniors Greece (ομάδα υποστήριξης ΛΟΑΤΚΙ ατόμων ηλικίας 50+), η οποία ανάμεσα σε άλλα κατέθεσε πως: *«…Ο κύριος Μοίχ, ασφαλώς παραβλέπει ή δείχνει πως ξεχνά πως μια γυναίκα στα 50 και άνω διαθέτει εμπειρία ζωής, έχει δώσει και δίνει καθημερινά αγώνες ενάντια στον σεξισμό και την πατριαρχία. Έχει δώσει και δίνει καθημερινά αγώνες για να κερδίσει επάξια τη θέση της σε επαγγελματικά περιβάλλοντα που μέχρι και πριν από λίγα χρόνια θεωρούνταν "αντρικά κάστρα"».*

Αδυνατώ, κατ' αρχάς να συνδέσω τις απόψεις του Γάλλου με την απάντηση της Ελληνίδος. Η συμπατριώτισσα, στις απόψεις της οποίας δεν είναι δύσκολο να συμφωνήσεις, είναι σαν να απαντά σε άλλη τοποθέτηση. Ακολούθως όμως, τολμώ να πω, ότι οι αντιδράσεις των κυριών περισσότερο έθρεψαν τις απόψεις του συγγραφέως, παρά τις αντιμετώπισαν. Στο φινάλε δεν μας είπε κάτι που δεν ξέρουμε ή δεν καταλαβαίνουμε, ή δεν αποτελεί μια παγκόσμια πρακτική σε βάθος αιώνων. Το αν είναι σωστό, λάθος, φαλλοκρατικό, σεξιστικό είναι μια άλλη κουβέντα και πιθανόν άλλη μια υπερβολή.

Για να το κλείνουμε το θέμα, ο συγγραφεύς, άνθρωπος αυτοσαρκαστικός, ευφυής κατά πως φαίνεται, στην πατρίδα του μάλιστα θεωρείται επιτυχημένος, είπε ότι είπε. Αλλάν σαν να παραβίασε ανοικτές πόρτες. Ακολούθως, ήρθαν οι διαμαρτυρόμενες κυρίες ξήλωσαν τις κάσες και τα πρέκια. Δημιουργήθηκε τοιουτρόπως ο σχετικός κουρνιαχτός που τα σάιτ τον τάισαν με τη σωστή δόση ελαίου εις την πυράν, ώστε να τονώσουν την κλικοφορία τους.

Την κλικοφορία τους, η οποία συχνάκις συνοδεύεται από μαργαρίτας. Εν προκειμένω ο συγγραφεύς ανεγράφη εις το διαδίκτυον ως Μουάξ, γεγονός όμως που δεν δημιουργεί

ιδιαίτερες εντυπώσεις, καθώς το πατριωτάκι του, ο εξάκις παγκόσμιος πρωταθλητής Sebastien Ogier ανεγράφη προ ετους ως Όγκιερ αντί του ορθού Οζιέ.

Ως παυσίπονο στις παραπάνω παθογένειες, θα πρότεινα να χαμηλώσουν οι τόνοι και να επιδοτηθούν οι προσπάθειες επικοινωνίας, με υπομονή και καλοσύνη. Πράγμα ίσως πιο δύσκολο από το να πείσουμε τον …Μουάξ ότι έχει άδικο και πιο απίθανο από ότι ο ...Όγκιερ δεν θα κυνηγήσει τον έβδομο τίτλο το '19.

Για τον συχνά ρηχό ρόλο και πολύ διακριτικά τίθεται, της δημοσιογραφίας του διαδικτύου δεν βρίσκω πρόχειρο κάποιο μερεμέτι. Τα πράγματα είναι βέβαιο ότι θα πάνε προς το χειρότερο. Μπανεράκια και λοιπές μικροχορηγίες συντηρούν και ανεμίζουν το μπαϊράκι της ευτέλειας μια χαρά.